

Hjördis Levins stolligheter

Folkaktionen mot pornografi och dess sympatisörer säger sig vilja bekämpa förnedring och våld i samband med sex. Ändå förnedrar rörelsen själv sexuellt avvikande människor, och den är i sin egen framtoning allt annat än fridsam. De krossar fönster i porrbutiker och anordnar offentliga bokbål på pornografiska skrifter, utan att bekymra sig över att de därigenom upprepar vad nazisterna gjorde för 50 år sedan. Ordförande i folkaktionen, Bettan Andersson, är en tuff lesbian, som också har gjort en pionjärinsats inom kvinnoboxingen!

Någon gång tycks denna aggressivitet vara erotisk laddad. Sara Lidman avskyr våldspornografi, men hennes böcker och artiklar vimlar av sadomasochistiska motiv och metaforer (även av lesbisk art).

En intressant ambivalens kan också iaktas hos VPK:aren Hjördis Levin, som är den mest vildsinta svenska antiporrskribenten, och därtill en av de stolligaste. Hon har blivit omtalad för sin stridsskrift mot manssamhället, Testiklarnas herravälde, och hon medverkar i kvinnotidningen ACCA. Levin vill kriminalisera också frivillig och ömsesidig s/m, och hon gör lika våldsamma som långsökta utfall mot "sadeanismen". Därmed avser hon såväl sexuellt och annat maktmissbruk som otrogna materialistisk njutningslystnad. Sadeanismen är dessutom "antikrists filosofi"; den åskådliggör denne potentat som sexliberal!

Sadomasochisterna görs till syndabockar inte bara för världens ondska utan också

för miljöförstöringen och resursslöseriet. (Även flertalet bögar torde ha anledning att ta åt sig!) Rektum, förklarar Levin, är "sadeanismens mest omtyckta kroppsöppning. Nationalekonomiskt motsvaras detta av produktionen för det enorma sopberg som vi kommer att lämna efter oss"!

Samtidigt gör Levin en i vissa avseenden positiv värdering av sadomasochismen. Den duger sålunda, menar hon, som drivkraft till exempelvis "konstnärligt eller annat skapande arbete". Framför allt tilltror hon den en så stor attraktionskraft att den måste bli dominerande om sexualiteten släpps fria. Sexli-

beralism leder till sadeanism, hävdar hon därför, och hon har överhuvudtaget svårt att föreställa sig sex utan sadism eller masochism.

Eftersom de sexuellt mest potent handlingarna för Levin också är de mest skrämmande och förbjudna hamnar hon i en långtgående sexualförnekelse. I Joakim Fribergers skrift Erotikens ideologi påstår hon att sexualiteten har en "farligt konserverande funktion", eftersom den förstärker manligt förtryck och kvinnlig underkastelse. Hon har därför tagit avstånd från samhällets sadomasochistiska kulturmönster och i stället valt "andra sidor av livet". Levin uppmanar alla att "sträva efter en sund kropp" -

(s/m-övningar kan leda till att kroppen far illa!) - och hon värnar om "rätten till frihet från sexuell aktivitet". "Samhället måste bli mer könlöst i ordets positiva bemärkelse", fastslår hon.

Dessa exempel talar för att pornomotståndet är knutet till minoritetsförakt och sexualskräck snarare än till en "öppen och fri" sexualitet, som moiståndarna själva gärna vill göra gällande. Det är också ett välkänt faktum att homofobi ofta orsakas av rädsla för egen homosexualitet. Det finns skäl att ställa frågan i

hur stor utsträckning kampanjen mot våldspornografi på liknande sätt väglreds av fruktan för egna sadomasochistiska böjelser.

Lars Torstensson

